

Last Update : Augustus 13, 2010

Custer State Park

Omschrijving

Custer State Park ligt in het heuvelachtige landschap van de Black Hills in South Dakota; met een oppervlakte van 287 km² is het een van de grootste staatsparken van Amerika. Het park is vooral populair vanwege de vele recreatieve mogelijkheden. Er lopen een aantal mooie routes door het park, die geschikt zijn voor auto's, motors en fietsen, en er zijn ook erg veel wandelmogelijkheden. Een andere populaire activiteit is het wildlife watchen; er leven meer dan 1500 bizens in het park, er zijn prairiedogtowns waar je vlak naast de weg heel veel prairiehonden kan zien, en er lopen burros (ezels) in het park rond die zich gewillig laten aanhalen en fotograferen. Vooral voor kinderen is dit erg leuk. Verder komen er berggeiten, dikhoornschapen, diverse soorten herten, elanden, coyotes en diverse katachtigen, zoals de bergleeuw en de bobcat, in het park voor. De toegangsprijs voor het park bedraagt \$ 6,- per persoon of \$ 15,- voor een auto met inzittenden. Het toegangsbewijs is 7 dagen geldig (info 2010).

SCENIC ROUTES

Er lopen diverse wegen door het park, we noemen hier de drie belangrijkste, dat zijn de Iron Mountain Road, de Needles Highway en de Wildlife Loop Road.

De **Iron Mountain Road** (State Route 16A) is 39 mijl (63 km) lang, ongeveer de helft daarvan ligt binnen grenzen van Custer State Park. De weg begin 3 mijl ten westen van het park, bij de plaats Custer, en doorsnijdt het park vervolgens van west naar oost over een afstand van ruim 13 mijl. Op het moment dat je de oostelijke parkgrens bereikt kan je het park verlaten via State Route 36; je kan ook verder gaan via de Iron Mountain Road die hier naar het noorden buigt. Na 6 hele smalle en bochtige mijlen door een bosrijk gebied bereik je de noordoostelijke parkgrens. Het mooiste deel van de weg ligt buiten het park, je rijdt hier door drie hele smalle granieten tunnels waar maar net 1 auto doorheen kan. De smalste tunnel is net 4 meter breed. Als je door de tunnels heen kijkt, zie je in de verte de sculptuur van *Mount Rushmore* liggen.

Behalve de tunnels kom je hier ook nog twee unieke bruggen tegen, de zogenaamde pigtail bridges. Dat zijn geheel uit hout gemaakte bruggen die in een bocht over de weg heendraaien, zodat over korte afstand een stuk hoogteverschil wordt overwonnen. De bruggen zijn speciaal voor dit landschap ontworpen. Ongeveer 10 mijl ten noorden van Custer State Park bereik je Mount Rushmore, de weg eindigt nog eens 4 mijl verder bij State Route 16. Houd er rekening mee dat de gemiddelde snelheid laag is, en dat de weg niet geschikt is voor grote voertuigen. Bij zware sneeuwval wordt het noordelijke deel van de Iron Mountain Road soms tijdelijk afgesloten.

Needles Highway is een prachtige, 14 mijl (23 km) lange route die van het midden van het park tot aan de noordwestelijke ingang loopt. Het is een onderdeel van de 39 mijl lange State Route 87. Het zuidelijke uiteinde van Needles Highway begint aan de hierboven beschreven Iron Mountain Road (State Route 16A), ongeveer midden in het park. Het is een erg smalle weg door een prachtig bosgebied met veel ruige granieten rotsen, die als naalden de lucht in lijken te steken. Vandaar de naam. In het begin is er maar nauwelijks gelegenheid om te stoppen, er zijn vrijwel geen pullouts. Maar even verder liggen er diverse parkeerplaatsen, zodat je de auto even aan de kant kunt zetten om de mooie omgeving goed te kunnen bekijken. Een van de meest opvallende rotsformaties is Needles Eye, die zo is genoemd vanwege de opvallende smalle opening die door de kracht van de wind, de vorst en de dooi is gevormd. Net als bij de Iron Mountain Road passeer je diverse smalle tunnels, de smalste tunnel aan de Needles Highway is slechts 2.54 meter breed. Omdat het verkeer

Last Update : Augustus 13, 2010

vanuit beide richtingen van de tunnel gebruik mag maken, moet je voordat je de tunnel inrijdt goed kijken of er geen tegenliggers aankomen. Direct voorbij deze extreem smalle tunnel kom je bij het pitoreske, door kleine rotsen omgeven Sylvan Lake. De parkgrens ligt daar kort voorbij, de weg eindigt aan State Route 16, ruim 3 mijl ten zuiden van Hill City en 10 mijl ten noorden van Custer. De Needles Highway is elk jaar gesloten van begin november tot begin april (afhankelijk van de weersomstandigheden.)

De 18 mijl (29 km) lange **Wildlife Loop Road** ligt in het zuidoosten van het park. Het is niet echt een 'loop road', want het begin en einde van de weg sluiten niet op elkaar aan. Het ene uiteinde ligt aan de Iron Mountain Road, ongeveer 2 mijl ten westen van de oostelijke ingang. En het andere uiteinde ligt bij Blue Bell Entrance Station aan State Route 87, ongeveer 5 mijl boven de zuidelijke ingang. De weg gaat voornamelijk door een heuvelachtig, open grasland. In dit gebied leven bijzonder veel dieren, vooral kort na zonsopgang en rondom zonsondergang heb je hier dan ook veel kans om bizona's, herten, elanden, coyotes, ezels of prairiedogs te zien. Ook komen hier veel verschillende vogelsoorten voor, zoals haviken en arenden. Ongeveer halverwege de route ligt het Wildlife Station Visitor Center. Eén keer per jaar, omstreeks 1 oktober, vindt de spectaculaire Buffalo Roundup plaats. De ongeveer 1500 bizona's die in het park leven worden dan bij elkaar gedreven en in omheiningen binnen de Wildlife Loop Road opgesloten zodat zij kunnen worden gevaccineerd en onderzocht. Het evenement trekt elk jaar meer dan 10.000 bezoekers.

HIKEN

In het park zijn veel wandelpaden aangelegd, alle trails worden beschreven in het boekje dat je bij aankomst in het park krijgt uitgereikt. We beschrijven hier enkele van de meest populaire trails.

- **Badger Clark Historical Trail**
Trailhead: 0,5 mijl ten zuiden van State Route 16A, aan de Badger Clark Road
Lengte: 1 mijl (1,6 km) - loop
Moeilijkheidsgraad: gemiddeld
Kenmerken: De trail loopt door een gemengd bos, langs rotsachtige heuvels af.
- **Prairie Trail**
Trailhead: aan de Wildlife Loop Road, 5 mijl vanaf Blue Bell Entrance Station
Lengte: 3 mijl (4,8 km) - loop
Moeilijkheidsgraad: gemiddeld
Kenmerken: De trail loopt door heuvelachtig prairie grasland, in de zomer staan hier veel bloemen. Er zijn diverse stroompjes die je over moet steken (in de zomer staan die meestal droog). Het laatste deel van de trail gaat door een gemengd bos.
- **Sylvan Lake Shore Trail**
Trailhead: bij Sylvan Lake (je kan op diverse plekken aan het meer met de wandeling beginnen)
Lengte: 1 mijl (1,6 km) - loop
Moeilijkheidsgraad: eenvoudig
Kenmerken: Op de meeste plaatsen is het wandelpad vrij vlak. Je loopt helemaal om Sylvan Lake heen

Last Update : Augustus 13, 2010

- **Sunday Gulch Trail**

Trailhead: achter de dam bij Sylvan Lake (volg de Sylvan Lake Shore Trail om de trailhead te bereiken)

Lengte: 2,8 mijl (4,5 km) - loop

Moeilijkheidsgraad: zwaar

Opmerking: Tijdens de wintermaanden is deze trail gesloten.

Kenmerken: Dit is een van de mooiste trails in het park. Via trappen en grote rotsblokken ga je omlaag, de dicht begroeide kloof Sunday Gulch in. Je steekt daarbij diverse keren een beekje over. Het tweede deel van de wandeling is minder rotsachtig, je moet hier regelmatig flink omhoog lopen.

- **Lovers Leap Trail**

Trailhead: dicht bij het Peter Norbeck Visitor Center aan State Route 16A

Lengte: 3 mijl (4,8 km) - loop

Moeilijkheidsgraad: gemiddeld tot zwaar

Kenmerken: Deze populaire trail begint met een flinke klim door een bosgebied, en gaat vervolgens verder via een heuvelrug. Op het hoogste punt is er een uitstekende rots die Lovers Leap wordt genoemd. Daarna ga je naar beneden, de Galena Creek Drainage in. Je moet daarbij diverse keren een kreekje oversteken, dit kan lastig zijn. Het laatste stuk gaat via een gravelpad.

- **Stockade Lake Trail**

Trailhead: 0,3 mijl ten zuiden van State Route 16A, aan de Stockade Lake Drive

Lengte: 1,5 mijl (2,4 km) - loop

Moeilijkheidsgraad: gemiddeld

Kenmerken: Je loopt omhoog naar een heuvelrug vanwaar je een mooi zicht hebt over een uitgestrekt gebied.

- **Cathedral Spires Trail**

Trailhead: 2,5 mijl ten oosten van Sylvan Lake aan de Needles Highway

Lengte: 3 mijl (4,8 km) - totaal, heen en terug

Moeilijkheidsgraad: gemiddeld

Kenmerken: Je loopt omhoog door een bosgebied, terwijl je om je heen de spires (naaldachtige rotsformaties) tussen de bomen door kan zien. Op sommige plekken moet je via rotsblokken omhoog klimmen. De trail eindigt bij een open plek tussen de rotsen, je loopt daarna via dezelfde weg weer terug.

OVERIGE ACTIVITEITEN

Watersport

Er zijn vijf meren in het park, je kan daar zwemmen, varen of vissen (als je in het bezit bent van een South Dakota fishing license.) Bij de State Game Lodge kan je je inschrijven voor een cursus fly fishing en voor begeleide fly fishing trips (voor beginners of voor gevorderden). En bij zowel Sylvan Lake als Legion Lake kan je roeiboten huren.

Wintersport

Omdat de winters vanwege de warme Chinook wind meestal vrij mild zijn, zijn de wintersportmogelijkheden niet zo goed. Maar soms ligt er genoeg sneeuw voor cross-country skiën of snowmobiling. IJsvissen is meestal wel mogelijk.

Last Update : Augustus 13, 2010

Paardrijden

Bij Blue Bell Stables worden begeleide paardrijtochten aangeboden. De duur van de tochten varieert van 1 uur tot een volle dag (daarbij zit de lunch inbegrepen.)

Fietsen

Er worden mountain bikes verhuurd bij Legion Lake en bij de State Game Lodge.

Buffalo Safari Jeep Ride and Chuckwagon Cookout Adventure

Tijdens de zomermaanden kan je deelnemen aan de anderhalf tot twee uur durende Buffalo Safari Jeep Ride, die vertrekt vanuit de State Game Lodge. Reserveren wordt aanbevolen. 's Avonds kan de Jeep Ride worden gecombineerd met entertainment en cowboy cookin'.

Hayride and Chuckwagon Cookout

Vanuit Blue Bell Resort kan je na 17.00 uur deelnemen aan een zogenaamde hayride, dat is een rit in een door een voertuig voortgetrokken kar over de backroads in het park. Na de rit volgt een maaltijd met hamburgers ed., en met entertainment zoals sing-alongs of country- of folkmuziek.

Uitkijktoren

Voor een weids zicht over de omgeving kan je gebruik maken van de Mount Coolidge Lookout and Fire Tower. Deze toren ligt bovenop een 1.835 meter hoge heuvel, aan een smalle gravelweg (1,7 mijl lang) vanaf State Route 87.

Theater

Midden in het park, aan een zijweg van de Needles Highway, bevindt zich de *Black Hills Playhouse*, waar musicals, komedies en andere voorstellingen plaatsvinden.

Diversen

In het park worden veel educatieve activiteiten georganiseerd. Zoals begeleide natuurwandelingen, presentaties over het dierenleven, geologie, astronomie of parkhistorie, en spellen speciaal voor families met kinderen.

Er zijn ook diverse evenementen die 1x per jaar plaatsvinden. Zoals de *Open House and Free Fishing Weekend* (een weekend in mei waarin de toegang tot het park gratis is, en waarin geen fishing license nodig is), de *Seasonal Volksmarch Event*, een georganiseerde wandeling van ongeveer 6 mijl lang, de *Halloween Night Hike*, een 2 mijl lange hike over een door lantaarns verlicht pad, en het *Buffalo Roundup Arts Festival*, een bijeenkomst van honderden kunstenaars rondom het weekend dat de *Buffalo Roundup* (hierboven omschreven bij de Wildlife Loop Road) plaatsvindt.

VOORZIENINGEN

Visitor Centers

Er zijn twee Visitor Centers in het park. Het geheel aan de omgeving aangepaste Peter Norbeck Visitor Center ligt dicht bij de oostelijke ingang aan de 16A. Je kan hier van begin april tot eind november dagelijks terecht voor informatie over het park, en over de geologie en de historie van de Black Hills. Het Wildlife Station Visitor Center ligt aan de Wildlife Loop Road, en het is dagelijks geopend van eind mei tot eind september. Je kan hier navragen op welke locatie zich de bizonkuddes bevinden.

Last Update : Augustus 13, 2010

Campings

In het park zijn negen campings aanwezig, die allemaal zijn voorzien van toiletten en warme douches. Voor het hoogseizoen (van half mei tot begin oktober) kan je vooraf reserveren, dit is mogelijk vanaf begin januari.

Hotels

In de plaatsen rondom het park is volop hotelaccomodatie aanwezig. In het park zelf zijn vier hotels gevestigd:

The State Game Lodge heeft 30 kamers (met airco) en diverse historische cabins (waarvan sommige met een kitchenett). Je vindt hier een restaurant, een kapel, een winkel en een gift shop. The State Game Lodge ligt dicht bij de oostelijke ingang van het park, aan State Route 16A.

Sylvan Lake Resort, ontworpen door de bekende architect Frank Lloyd Wright, ligt pal naast het mooie Sylvan Lake in het noordwesten van het park. Er zijn hotelkamers en cabins, er is een restaurant, een auditorium, een winkel en een kapel.

Blue Bell Lodge & Resort heft diverse soorten cabins, sommige cabins worden het hele jaar door verhuurd. Er is een restaurant, een winkel, een gift shop en een kapel. De Blue Bell Lodge ligt aan State Route 87, dicht bij het begin van de Wildlife Loop Road.

Legion Lake Resort ligt in het midden van het park, dicht bij de splitsing van State Route 16A en de Needles Highway. Het ligt direct aan de oever van Legion Lake. Er zijn diverse soorten cabins, die allemaal in de bossen liggen. Bij het resort hoort een restaurant, een winkel en een gift shop.

ONZE ERVARING

Wij hebben in Custer State Park alle drie de scenic drives gedaan, en twee van de hikes. Van de Iron Mountain Road vonden we vooral het noordelijke deel dat net buiten het park ligt het mooiste, het was leuk om te zien dat Mount Rushmore precies door de tunnels werd omlijst, en ook de pigtail bridges waren heel apart om te zien. De Needles Highway was nog mooier, met z'n mooie rotsen en smalle tunnels. Waar mogelijk zijn we even uitgestapt om een stukje rond te lopen, dan zie je alles nog beter dan vanuit de auto. Dankzij reisverslagen die ik heb gelezen weet ik dat er vaak heel veel dieren te zien zijn aan de Wildlife Loop Road. Maar wij hadden pech, behalve een enkel hert en een paar burros zijn wij geen dieren tegengekomen. Voor ons was deze route dus een tegenvaller, maar dat kan dus ook echt heel anders uitvallen. De twee wandelingen die we hebben gedaan waren super, vooral het begin van de Sunday Gulch Trail hoort tot mijn favorieten. Het tweede deel van die wandeling was wat minder, achteraf gezien had ik beter de tip die ik ooit had gelezen – de route maar voor de helft lopen en daarna via dezelfde weg weer terug – op kunnen volgen. Ook de Cathedral Spires Trail is ons prima bevallen, een pittige wandeling in een mooie rotsomgeving.